

Volim zimu

Imam ozbiljan problem sa odraslima kada je u pitanju zima. Ja toliko volim zimu da to uopšte ne smem otvoreno da pokazujem. I sami znate koliko odrasli ne vole zimu, te hladno im je, te nemogu kolima ovamo, te smeta im poledica i sve tako. A ja, ja bih da sneg pada stalno. Da napada toliko da iz kuće nemogu da izađem na vrata, nego kroz prozor. Kakva bi to uživancija bila. Da ne pominjem činjenicu da ne bi smo išli u školu. Onda bih mogao ceo dan da provedem na snegu, to nebi bilo igranje u snegu, to bi bilo plivanje u snegu. Ja najviše volim da pravim ledene staze i da se njima klizam do besvesti. A nije loše ni kad porodično odemo na klizanje u grad. Važno je samo da pada sneg. Naša ulica je strma pa tamo sanke idu ko lude. Kada se umorim tek tada vidim koliko je sve lepo. Ta beskrajna belina svuda oko mene. Sve je tako čisto i mirno.

E, tu čekam odrasle. Ako im je već hladno i klizavo kako ih onada ne očara sva ta lepota. Oni i dalje kukaju i prigovaraju o zimi, a ona je tako lepa.

Mihajlo Gujaničić 6/2

Zimsko jutro

Kada sam se probudio toga jutra, pomislio sam da će biti kao i svako drugo, ali nije bilo tako. Tog jutra sve je bilo pokriveno belim pokrivačem sa kojeg je vetar podizao tanak sloj snega i razlagao ga po travkama koje su čekale da budu pokrivene. Od količine snega koji se zadržao neke grane su jedva izdržale tu težinu, i vrapci su u čudu sletali od straha da nebudu pokriveni snegom. Nebo je obojila siva boja. Putevi su zaledjeni, kanali puni snega, što je veoma obradovalo decu koja vole da se igraju u njima. Sve je izgledalo kao pustoš, dok u podne nije obasjalo Sunce i sve se promenilo, sve je izgledalo lepo. Bila je to prava zimska idila. Svi su uživali u njoj. Deca su bila radosna i ubrzo su napravili Sneška Belića. To je sve ljude oraspoložilo pa niko nije mogao da bude ljut.

To je pravo zimsko jutro, jer zima ne počinje datumom u kalendaru, već kada se oseti zimski duh i počnu zimske radosti.

Veljko Vlahović 6/3

Moja novogodišnja želja

Moja novogodišnja želja je da dobijem još jednu kucu. Želela bih da bude koker španijel. On ima kovrdžavu braon dlaku i dugačke uši. Srednje je visine i jako je sladak. On bi živio u kući i igrao bi se sa mojom macom koja takodje živi u kući. Kupala bih ga svake nedelje. Spavao bi u mojoj sobi. Kupila bih mu crveno i plavo odelce. Kada bih ga izvela u šetnju, svi bi gledali u njega. Moje sestre bi ga možda u početku mrzele, ali nadam se da bi ga zavolele. Redovno bih ga izvodila u šetnje, dresirala bih ga i bio bi najpametniji pas. Znao bi da sedne, da legne, da prskoči klupu, da se provuče kroz obruč.

Jako bih volela da mi se ostvari ova želja. On i moja maca bi bili najbolji drugari.

Isidora Milićev 6/3

Novi, mladi Deda Mrazovi

Evo uskoro će Nova godina. Svi će poželeći nešto novo, nešto lepo, malo ili veliko, nije bitno. Bitno je samo da svi imamo neke želje.

Medjutim, kada sam bila mala, svaku moju želju Deda Mraz bi ispunio bez pogovora. Kako sam polako počela da rastem, moje želje su ostajale neispunjene, a Deda Mraz, ili je ostario, ili su mu se irdasi umorili, a možda su mu se kočije pokvarile. Kako drugačije da objasnim to, da on više ne stiže da ispunjava sve naše želje. Već par godina želim da on stigne i svakom detetu odnese paketić i da više nigde u svetu ne umiru od gladi. Medjutim, obično slušam kako deca po celom svetu i dalje gladuju. E zato u ovoj godini imam nove želje. Želim Deda Mrazu da umorne irdase zameni mladim, želim da Deda Mraz ode u penziju, a posao preuzmu njegovi unuci, pa da vidimo da li će i mladi Deda Mrazovi stići da ispune sve želje.

Nadam se da hoće, i da će sva deca biti srećna.

Ivana Antić 6/3

Snou

Bliži nam se Nova godina. Iz dana u dan sve je bliža i bliža. Mojih želja ima puno. Teško je odlučiti se za jednu. Svake godine, od kako znam za sebe, mama i tata za Novu godinu mi ispune svaku želju. To mi je prosto dosadilo. Sada imam želju za koju znam da mi se nikada neće ostvariti. Volela bih da je deka uz mene. Ali vreme nemogu vratiti. Stalno mislim šta bih za Novu godinu. Volim da jašem. Mama mi je obećala da će me sledeće godine, za rođendan upisati da treniram jahanje. Obožavam konje. Kada je mama bila mala, ona je imala konja, ali ga je deka prodao kada je imala trinaest godina. Skoro sam odlučila. želim konja, kojeg mogu da jašem kad god poželim. Volela bih da ima belu dlaku i snežno belu grivu. Držala bih ga kod bake, jer mi imamo malo dvorište. Jedva čekam. Stalno mislim na njega. Zvao bi se SNOU. Njegovo ime na engleskom znači sneg. To sam već smislila. Samo još konj, i biće mi puno srce. Stalno bih ga mazila i pazila, a i baka bi ga zavolela, jer i ona voli konje. Moje misli su preokupirane konjima. Nabavila bih ljubičasti podmetač, ljubičaste uzde i sedlo. On bi bio idealan konj. Naravno, ja najviše volim ljubičastu boju.

Ako mi roditelji ne kupe konja, sama ću. Jednog dana, kada odrastem. Biće najlepši konj na svetu. Mnogo ću ga voleti.

Jovana Zdešić 6/3

SmeH kao lek

Naučno je dokazano da je smeh zdrav. Neki kažu da smeh čak da produži život. Svaka osoba mora da se smeje. Neki se smeju više, a neki manje. Ne postoji osoba koja ne može da se smeje. Smeh može da bude raznovrstan. Najčešći smeh je kada se desi nešto smešno, ili kada je neko srećan. Loš smeh je smeh na silu, kada se neko smeje da bi nešto lažirao, prevario ili da binekog ignorisao. Neke osobe pokušavaju da izbegnu smeh da bi ispale ozbiljne, ali to je često neuspešno. Po mom mišljenju, to nije dobro, jer je smeh zdrav i nema razloga da se neko stidi smeha. Često se i sam smejem, pogotovo kada sam sa drugarima. Najčešće se smejem kada neko kaže ili uradi nešto glupo. Najduže sam se smeja dva minuta, kada smo se moj drugar i ja takmičili u zakucavanju u koš. On je skočio, u okretu zapleo noge i prevrnuo se na krevet. To nije bila retka pojava, jer se mojim drugarima i meni to često dešava kada smo zajedno. Volim da se smejem, i to potvrđuju filmovi komedije koje volim, viceve i skoro mi je sve smešno.

Smeh nije lek koji sprečeva bolesti, ali on produžava život i čini ljude srećnim.

Luka Paulić 6/3